

Alþingi
Erindi nr. P 140/1168
komudagur 24.2.2012

SAMBAND ÍSLENSKRA SVEITARFÉLAGA

Alþingi
b/t umhverfis- og samgöngunefndar
Austurstræti 8-10
150 REYKJAVÍK

Reykjavík 24. febrúar 2012

1111034SA GB
Málalykill: 386

Efni: Umsögn um frv. til br. á l. um varnir hafs og stranda, 375. mál

Vísað er til tölvubréfs frá nefndasviði Alþingis, dags. 6. febrúar 2012, þar sem óskað er eftir umsögn Sambands íslenskra sveitarfélaga um ofangreint mál.

Almennt um frumvarpið

Frumvarpið er unnið á grundvelli tillagna Hafnasambands Íslands um breytt skipulag um viðbúnað og viðbrögð við bráðamengun í höfnum. Mælt er fyrir um niðurlagningu svæðisráða og að þess í stað verði stofnað mengunarvarnaráð hafna sem er ætlað að gegna hlutverki samráðsvettvangs allra hafna á landinu við Umhverfisstofnun um mengunarvarnir hafna. Að áliti sambandsins mun þessi breyting auðvelda yfirsýn um mengunarvarnamál hafna og leiða til aukinnar skilvirkni hvað varðar viðbúnað og viðbrögð við bráðamengun.

Í 7. gr. frv. er kveðið á um heimild hafna til þess að eiga og reka saman mengunarvarnabúnað. Verður að telja ótvírætt hagræði af þeirri heimild enda getur þessi búnaður væntanlega verið mjög dýr.

Samband íslenskra sveitarfélaga átti nokkra aðkomu að málinu á fyrri stigum og gerir sambandið eingöngu óverulegar athugasemdir við frumvarpið.

Um 3. gr.

Gert er ráð fyrir að tilnefningaraðilar beri hver sinn kostnað vegna tilnefninga í mengunarvarnaráð hafna. Í tilviki Sambands íslenskra sveitarfélaga er um að ræða einn fulltrúa sem skv. 3. gr. frumvarpsins skal vera heilbrigðisfulltrúi. Sambandið væntir þess að átt sé við að viðkomandi sé starfandi heilbrigðisfulltrúi á einhverju af alls tíu heilbrigðiseftirlitssvæðum á landinu. Tekið skal fram að sambandið hefur staðfastlega hafnað því að bera kostnað vegna þóknunar og ferðakostnaðar fulltrúa sem það tilnefnir í ráðherraskipaðar nefndir. Það á einnig við um mengunarvarnaráð hafna en ef að líkum lætur mun sambandið í þessu tilviki geta tilnefnt fulltrúa sem getur sinnt þessu verkefni án þess að sérstakur kostnaður hljóti af.

Sambandið leggur engu að síður til þá breytingu að tekið verði fram í greininni að ríkissjóður greiði kostnað af starfsemi ráðsins, líkt og gildir um nánast öll sambærileg ráð og nefndir. Með því ætti að vera tryggt að allir fulltrúar í mengunarvarnaráði hafna njóti jafnræðis um fundasókn, hvaðan af landinu sem þeir koma, í stað þess að þeir fulltrúar sem lengst þurfa að sækja fundi þurfi að bera sinn ferðakostnað sjálfir. Þótt það sé vissulega rétt að heildarkostnaður hafna lækki eitthvað við það að svæðisráðin eru lögð niður hlýtur sá sparnaður að dreifast mjög ójafnt vegna þess hve ferðakostnaður er

mismunandi hár. Skal m.a. bent á að Hafnasamband Íslands á ekki neina sjóði til að standa straum af kostnaði við tilnefningu sinna þriggja fulltrúa.

Breytingartillagan er svohljóðandi:

Lagt er til lokamálsliður 1. mgr. 3. gr. hljóði svo: Kostnaður við starfsemi mengunarvarnaráðs greiðist úr ríkissjóði.

Um 4. og 5. gr.

Að áliti sambandsins er mikilvægt að huga að samræmi við aðra löggjöf sem varðar mengunarvarnir og umhverfisábyrgð. Í því sambandi skal bent á að ekki er minnst á tilkynningarskyldu til heilbrigðiseftirlits sveitarfélaga í 4. gr. frv.

Í b-lið 5. gr. er tekið fram að Umhverfisstofnun er heimilt að fela heilbrigðisnefnd umsjón með aðgerðum á kostnað stofnunarinnar en ekki er tekið fram hvort í slíku framsali felist vald til þess að taka ákvarðanir um þvingunarúrræði. Nauðsynlegt er að skýra þetta atriði frekar í frumvarpinu.

Um 7. gr.

Sambandið tekur eindregið undir ábendingu í umsögn Hafnasambands Íslands, þess efnis að orðin „eftir því sem fé fæst til á fjárlögum“ bætist við 2. mgr. 7. gr. Virðist þessi texti, sem er að finna í gildandi lögum, hafa fallið brott úr frumvarpinu fyrir mistök. Við gerð frumvarpsins var gert ráð fyrir því að styrkhæfar hafnir gætu fengið styrki til að koma sér upp mengunarvarnabúnaði á sama hátt og gildir um slysavarnabúnað hafna.

Um 8. gr.

Nauðsynlegt er að gera meiri breytingar á 21. gr. gildandi laga en lagt er til í frumvarpinu. Sambandið tekur eindregið undir tillögur Hafnasambands Íslands um að gerð verði sú breyting á 1. mgr. 21. gr. að hver höfn setji sér gjaldskrá vegna mengunarvarna en telur þó að skoða megi þann möguleika að í stað þess að um þetta gildi sérstök gjaldskrá verði gjaldtaka fyrir mengunarvarnir hluti af almennum gjaldskrám hafna. Sambandið er einnig sammála því að lögveðsréttur vegna slíkra krafna verði lengdur úr einu ári í tvö, sem er hið almenna viðmið í ákvæðum laga um lögveðsrétt.

Sambandið tekur einnig undir tillögu Hafnasambands Íslands um að í 1. másl. 2. mgr. 21. gr. bætist orðin „og að fenginni umsögn Sambands íslenskra sveitarfélaga“ á eftir orðunum „að fengnum tillögum Umhverfisstofnunar.“

Virðingarfyllt

SAMBAND ÍSLENSKRA SVEITARFÉLAGA

Guðjón Bragason
sviðsstjóri lögfræði- og velferðarsviðs